

Danielin kirja – sata kaksikymmentäkahdeksan

Kristuksen kasteen ja kiusauksen profeetallinen merkitys: kolmen maailmanvallan ominaispiirteiden paljastaminen

Jeff Pippenger
2024-03-10

Sinetöiminen alkoi 11. syyskuuta 2001, kun Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun väkevä enkeli laskeutui. Hänen laskeutumisensa oli esikuvattuna Ilmestyskirjan kymmenennen luvun enkelin laskeutumisessa 11. elokuuta 1840 sekä myös Pyhän Hengen laskeutumisessa Kristuksen kasteessa. Kristuksen kaste viittaa eteenpäin siihen, kun myöhäissade laskeutuu aikana, jolloin New Yorkin kaupungin suuret rakennukset kukistettiin. Voima ylhäältä alkoi, ja myös tuona aikana ilmeni voima alhaalta (syvyydestä), sillä Jumalan Sana ei koskaan petä.

Kun Kristus kastettiin, Hän meni välittömästi erämaahan ja paastosi neljäkymmentä päivää, minkä jälkeen Saatana kiusasi Häntä kolmella kiusauksella. Kukin noista kolmesta kiusauksesta edustaa kunkin niiden kolmen vallan ensisijaisia ominaispiirteitä, jotka johtavat maailman Harmagedoniin. Nuo kolme kiusausta olivat ylpeys, lohikäärmeen ominaispiirre; ruokahalu, pedon ominaispiirre; ja uhkarohkea olettaus, väärän profeetan ominaispiirre. Ylpeyttä ja itsensä korottamista edustaa Lucifer Jesajan klassisessa kuvauksessa.

Kuinka oletkaan pudonnut taivaasta, oi Kointähti, aamuruskon poika! Kuinka oletkaan syösty maahan, sinä, joka kukistit kansakunnat! Sillä sinä sanoit sydämessäsi: Minä nousen taivaaseen, minä korotan valtaistuimeni Jumalan tähtien yläpuolelle; minä istun myös seurakunnan vuorelle, pohjoisen perille ääriin; minä nousen pilvien kukkuloiden yläpuolelle, minä teen itseni Korkeimman vertaiseksi. Mutta sinut syöstään alas tuonelaan, kuilun perille ääriin. Ne, jotka sinut näkevät, katsovat sinua tarkasti ja tutkistelevat sinua sanoen: Onko tämä se mies, joka sai maan vapisemaan, joka järkytti valtakuntia? Jesaja 14:12–16.

Viisi kertaa Lucifer julistaa sydämessään: ”Minä tahdon.” Saatana, jota kerran kutsuttiin ”valonkantajaksi” (Lucifer), mutta joka nyt kantaa ainoastaan pimeyttä, on hän, ”joka järjestytti kansakuntia”. Profeetallisesti hänet liitetään ”kansakuntiin”, sillä hän on kansakuntien pahan liittouman sekä Ilmestyskirjan luvuissa seitsemäntoista ja kahdeksantoista yksilöidyn kauppiaiden liittouman johtaja.

”Kuninkaat ja hallitsijat ja käskynhaltijat ovat painaneet päälleen antikristuksen merkin, ja heidät kuvataan lohikäärmeenä, joka lähtee käymään sotaa pyhiä vastaan — niitä vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen usko.” Testimonies to Ministers, 38.

Kristuksen kasteessa Pyhä Henki laskeutui alas, mikä oli esikuvaa syyskuun 11. päivän 2001 jälkeisestä ajasta. Hänen kasteensa jälkeen Saatana kiusasi Kristusta tarjoutuen antamaan Hänelle sen vallan, jota Saatana käyttää hallitakseen maailman valtakuntia, sillä Aadamin lankeemuksessa Saatanasta oli tullut maailman valtakuntien hallitsija.

Ja perkele vei hänet korkealle vuorelle ja näytti hänelle silmänräpäyksessä kaikki maailman valtakunnat. Ja perkele sanoi hänelle: Tämän kaiken vallan minä annan sinulle, ja niiden loiston; sillä se on annettu minun haltuuni, ja kenelle tahdon, sille minä sen annan. Jos siis kumarrut minun eteeni, on kaikki oleva sinun. Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: Mene pois minun takaani, saatana; sillä kirjoitettu on: Herra, sinun Jumalaasi, on sinun kumartaminen, ja ainoastaan häntä palveleminen. Luuk. 4:5–8.

Paavillisen Rooman (pedon) kaksi ensisijaista tunnusmerkkiä ovat sen haureus sekä myrkytetty ”ruoka” ja juoma, joita se jakelee.

Mutta minulla on muutamia asioita sinua vastaan, koska sinä sallit tuon naisen, Iisebelin, joka sanoo itseään profeetaksi, opettaa ja vietellä minun palvelijoitani harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua. Ilmestys 2:14.

Hänen tarjoamansa ”ruoka” ja juoma ovat hänen vääriä oppejaan.

”Se suuri synti, josta Babylonia syytetään, on se, että hän ’juotti kaikille kansoille haureutensa vihan viiniä’. Tämä päihdyttävä malja, jonka hän tarjoaa maailmalle, kuvaa niitä vääriä oppeja, jotka hän on omaksunut laittoman yhteytensä seurauksena maan mahtaviin.” Suuri taistelu, 388.

Katolisuuden peto eksyttää myös maailman noituuksillaan, mikä jälleen on jotakin, mikä otetaan sisäisesti.

Eikä lampun valo enää koskaan loista sinussa; eikä sulhasen eikä morsiamen ääntä enää koskaan kuulla sinussa; sillä sinun kauppiasi olivat maan mahtavat miehet, sillä sinun noituuksillasi kaikki kansat eksytettiin. Ilmestys 18:23.

Kreikan sana, joka on käännetty sanalla ”noituudet”, on pharmakeia, ja se merkitsee lääkkeitä. Kultainen malja hänen kädessään ei edusta ainoastaan maljaa, josta juodaan viiniä, vaan myös maljaa, jossa hänen taianomaiset lääkinnälliset juomansa valmistetaan ja annostellaan. Nykymaailmassa noita taianomaisia juomia annostellaan nykyään neuloissa, ei niinkään maljassa. Kun Saatana ilmestyy pian tulevan sunnuntailain jälkeen, hän tekee parantamisen ihmeitä. Paavikunnan juomiin ja vääriin oppeihin liittyviä ihmeitä kuvasi se, että Saatana kehotti Kristusta tekemään ihmeen muuttamalla kiven leiväksi.

Sunnuntailakia edeltävällä ja sitä seuraavalla profeettallisella historialla on samat tuntomerkit. Yhdysvalloissa sunnuntailakiin johtava adventismin peton kuvan koetuksen aika on esikuva peton kuvan koetuksen ajasta koko maailmalle. Tästä syystä meille ilmoitetaan, että ”sama kriisi kohtaa kansaamme kaikissa maailman osissa.”

Saatanallisten parantumisten ihmeet, jotka Saatana toteuttaa sunnuntailain jälkeen, edustavat niin sanotun lääketieteen ”velhouksia”, joita kaupataan 11. syyskuuta 2001 alkavan historian aikana. Jeesus sanoi, että ”ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta Jumalan sanasta.” Rooman ”ruoka” on perinnäissääntöjä ja tapoja, jotka se asettaa Jumalan sanan yläpuolelle.

”Niissä liikkeissä, jotka nyt ovat käynnissä Yhdysvalloissa hankkiakseen kirkon laitoksille ja tavoille valtion tuen, protestantit seuraavat paavilaisten jalanjalkia. Enemmänkin: he avaavat paavikunnalle oven saadakseen takaisin protestanttisessa Amerikassa sen herruuden, jonka se on menettänyt Vanhassa maailmassa. Ja se, mikä antaa tälle liikkeelle vielä suuremman merkityksen, on se tosiasia, että ensisijaisena tavoitteena on sunnuntain vieton toimeenpaneminen—tavan, joka on saanut alkunsa Roomasta ja jonka se väittää olevan valtansa merkki. Protestanttisia kirkkoja läpäisee paavikunnan henki—maailmallisiin tapoihin mukautumisen henki, ihmisperinnäissääntöjen kunnioittaminen Jumalan käskyjen yläpuolella—ja se johtaa niitä tekemään samanlaista työtä sunnuntain korottamiseksi kuin mitä paavikunta on tehnyt ennen niitä.” Suuri taistelu, 573.

Perimätieto ja tapa ovat se opillinen ”ravinto”, jonka peto asettaa Jumalan sanan tilalle, jotta se voisi korottaa pakanallisen epäjumalanpalveluksensa.

”Kuinka Rooman kirkko voi vapautua epäjumalanpalveluksen syytöksestä, sitä emme voi käsittää. On totta, että se tunnustaa palvovansa Jumalaa näiden kuvien kautta; samoin tekivät israelilaiset, kun he kumartuivat kultaisen vasikan edessä. Mutta Herran viha syttyi heitä vastaan, ja moni sai surmansa. Jumala julisti heidät jumalattomiksi epäjumalanpalvelijoiksi, ja sama merkintä tehdään tänäkin päivänä taivaan kirjoihin niistä, jotka kumartavat pyhimysten ja niin sanottujen pyhien miesten kuvia.”

”Ja tämä on se uskonto, jota protestantit alkavat katsella niin suurella suosiolla ja joka lopulta yhdistyy protestantismiin. Tätä yhdistymistä ei kuitenkaan saada aikaan katolilaisuuden muuttumisen kautta; sillä Rooma ei koskaan muutu. Se vaatii itselleen erehtymättömyyttä. Protestantismi on se, joka muuttuu. Sen omaksumat liberaalit aatteet vievät sen siihen, että se voi puristaa katolilaisuuden kättä. ’Raamattu, Raamattu, on uskomme perustus’, oli protestanttien huuto Lutherin aikana, kun taas katolilaiset huusivat: ’Isät, tapa, traditio.’ Nyt monien protestanttien on vaikea todistaa opinkappaleitaan Raamatusta, eikä heillä kuitenkaan ole moraalista rohkeutta hyväksyä totuutta, johon sisältyy risti; siksi he tulevat nopeasti katolilaisten kannalle ja käyttävät, parhaina perusteinaan totuuden kiertämiseksi, kirkkoisien todistusta sekä ihmisten tapoja ja määräyksiä. Niin, yhdeksännentoista vuosisadan protestantit lähestyivät nopeasti katolilaisia epäuskossaan koskien Kirjoituksia. Mutta tänä päivänä Rooman ja Lutherin, Cranmerin, Ridleyin, Hooperin sekä jalon marttyyrijoukon protestantismin välillä on aivan yhtä syvä juopa kuin oli silloin, kun nämä miehet esittivät sen vastalauseen, josta he saivat nimen protestantit.”

”Kristus oli protestantti. Hän vastusti juutalaisen kansan muodollista jumalanpalvelusta, sillä he hylkäsivät Jumalan neuvon itseänsä vastaan. Hän sanoi heille, että he opettivat oppeina ihmisten käskyjä ja että he olivat teeskentelijöitä ja ulkokullattuja. Kalkittujen hautojen tavoin he olivat ulkoa kauniita, mutta sisältä täynnä saastaisuutta ja turmelusta. Uskonpuhdistajien alku ulottuu Kristukseen ja apostoleihin asti. He tulivat ulos ja erottautuivat muotojen ja menojen uskonnosta. Luther ja hänen seuraajansa eivät keksineet uskonpuhdistettua uskontoa. He yksinkertaisesti omaksuivat sen sellaisena kuin Kristus ja apostolit sen esittivät. Raamattu annetaan meille riittäväksi oppaaksi; mutta paavi ja hänen työntekijänsä ottavat sen pois kansalta ikään kuin se olisi kirous, koska se paljastaa heidän teeskentelynsä ja nuhtelee heidän

epäjumalanpalvelustaan.” Review and Herald, 1. kesäkuuta 1886.

Parantamisen ihmeet, jotka muodostavat spiritismin perustan, ovat sen valttikortti ja elinkeino.

”Monet pyrkivät selittämään spiritistiset ilmiöt johtamalla ne kokonaan meedion petokseen ja silmänkääntötemppuihin. Mutta vaikka on totta, että huijauksen tuloksia on usein tyrkytetty aitoina ilmentyminä, on nähty myös huomattavia yliluonnollisen voiman osoituksia. Salaperäinen koputus, josta nykyaikainen spiritualismi sai alkunsa, ei ollut ihmisten petoksen tai viekkauksen tulosta, vaan pahojen enkelien välitöntä toimintaa, joiden kautta tuotiin esiin yksi menestyneimmistä sieluja turmelevista harhoista. Monet joutuvat pauloihin uskoessaan, että spiritualismi on pelkkää inhimillistä petosta; kun he joutuvat kasvotusten sellaisten ilmiöiden kanssa, joita heidän on pakko pitää yliluonnollisina, heidät petetään, ja heidät johdetaan hyväksymään ne Jumalan suurena voimana.

”Nämä henkilöt sivuuttavat Raamatun todistuksen niistä ihmeistä, joita Saatana ja hänen välikappaleensa saavat aikaan. Saatanallisen avun avulla faraon noidat kykenivät jäljittelemään Jumalan työtä. Paavali todistaa, että ennen Kristuksen toista tulemusta ilmenee samanlaisia saatanaallisen voiman osoituksia. Herran tulemusta on edeltävä ’Saatanan vaikutus kaikella voimalla ja merkeillä ja valheen ihmeillä ja kaikilla vääryyden viettelyksillä’. 2 Tessalonikalaisille 2:9,10. Ja apostoli Johannes, kuvatessaan sitä ihmeitä tekevää voimaa, joka ilmenee viimeisinä päivinä, julistaa: ’Ja se tekee suuria ihmeitä, niin että se saa tulenkin taivaasta lankeamaan maahan ihmisten nähden, ja eksyttää maan päällä asuvaset niillä ihmeillä, joita sen sallittiin tehdä.’ Ilmestys 13:13, 14. Tässä ei ennusteta pelkkiä petoksia. Ihmiset joutuvat petetyiksi niiden ihmeiden kautta, joita Saatanan kätyreillä on valta tehdä, eivät niiden, joita he vain teeskentelevät tekevänsä.” Suuri taistelu, s. 553.

Tapojen ja perinteiden varaan rakennetut väärät opit, spiritualistiset ihmeiden ilmenemismuodot, väärennöksellinen lääketieteellis-teollinen järjestelmä sekä kirkollisen vallankäytön yhdistäminen valtiolliseen vallankäyttöön ovat kaikki katolilaisuuden pedon ominaisuuksia. Ylpeys on lohikäärmevallan tunnusmerkki. Omahyväinen julkeus on luopuneen protestantismin väärän profeetan tunnusmerkki.

Ja Jeesus, täynnä Pyhää Henkeä, palasi Jordanilta, ja Henki vei hänet erämaahan, missä perkele kiusasi häntä neljäkymmentä päivää. Eikä hän niinä päivinä syönyt mitään; ja kun ne olivat päättäneet, hänen tuli nälkä. Niin perkele sanoi hänelle: Jos sinä olet Jumalan Poika, käske tämän kiven muuttua leiväksi. Jeesus vastasi hänelle sanoen: Kirjoitettu on: Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta Jumalan sanasta. Luuk. 4:1–4.

Oletamus on substantiivi, joka viittaa siihen tekoon tai tapaukseen, jossa jotakin pidetään totena ilman riittävää näyttöä tai todistusta. Siihen sisältyy arvion tekeminen tai johtopäätöksen vetäminen puutteellisten tai riittämättömien tietojen perusteella. Oletamus voi myös merkitä tietynasteista varmuutta omasta oletuksesta, silloinkin kun se ei ehkä ole täysin oikeutettu.

Luopunut protestanttisuus on hyväksynyt sunnuntain Jumalan palvontapäiväksi ilman mitään Jumalan Sanasta saatavaa todistetta tämän virheellisen ajatuksen tueksi, ja näin he tekevät samalla tietoisesti tunnustaen olevansa protestantteja, joiden tunnuslause on ”yksin Jumalan Sana” eli,

kuten Martti Luther julisti, ”Sola Scriptura!” He päättivät hyväksyä sen Rooman kirkon perinnäissääntöjen ja tapojen perusteella tai ehkä yksinkertaisesti esi-isiltään saaduksi perinnöksi omaksuttuna. Kolmannen enkelin voimallisen huudon aikana paljastetaan selvästi totuus siitä, ettei Raamatusta voida esittää kerrassaan mitään oikeutusta auringon palvonnalle, ja silloin ne, jotka jatkavat virheellisessä olettamuksessaan, saavat pedon merkin.

”Jos totuuden valo on annettu sinulle, paljastaen neljännen käskyn sapatin ja osoittaen, ettei Jumalan sanassa ole mitään perustaa sunnuntain vietoille, ja kuitenkin yhä pidät kiinni väärästä sapatista kieltäytyen pitämästä pyhänä sapattia, jota Jumala kutsuu ’minun pyhäksi päiväksi’, sinä otat vastaan pedon merkin. Milloin tämä tapahtuu?—Kun tottelet määräystä, joka käskyy sinun lakata työstä sunnuntaina ja palvoa Jumalaa, vaikka tiedät, ettei Raamatussa ole ainoatakaan sanaa, joka osoittaisi sunnuntain olevan muuta kuin tavallinen työpäivä, suostut ottamaan vastaan pedon merkin ja kieltäydyt Jumalan sinetistä. Jos otamme tämän merkin otsaamme tai käteemme, tottelemattomia vastaan julistetut tuomiot täytyy langeta meidän päällemme. Mutta elävän Jumalan sinetti pannaan niihin, jotka omantunnontarkasti pitävät Herran sapatin.” Review and Herald, 27. huhtikuuta 1911.

Republikaanisen puolueen yleisesti ymmärretty heikkous on heidän halukkuutensa olettaa poliittisten vastustajiensa olevan oikeudenmukaisia ja rehellisiä, vaikka demokraattisen puolueen hedelmät paljastavat selvästi heidän olevan valheen isän lapsia. Yhä uudelleen ja johdonmukaisesti republikaanit ottavat poliittiset vastustajansa heidän sanansa varassa, vaikka heille on kerta toisensa jälkeen osoitettu, etteivät heidän vastustajansa koskaan pidä sanaansa. He lukevat rehelliset motiivit niiden ylle, jotka toistuvasti eivät ole osoittaneet mitään järjellistä perustetta, joka tukisi republikaanien virheellisiä oletuksia odotettavissa olevasta rehellisyydestä ja nuhteettomuudesta. On myös totta, että monet republikaanit kieltäytyvät pitämästä kiinni periaatteesta henkilökohtaisen taloudellisen hyödyn vuoksi tai salaisten moraalittomien olosuhteiden tähden, jotka mahdollistavat heidän helpon manipulointinsa, mutta republikaanisen puolueen ensisijainen profeettallinen ominaisuus on uhkarohkea olettamus.

Juuri omahyväisen itsevarmuuden ominaisuus, joka on profeettallisesti merkitty luopioprotestantteihin, sallii heidän teeskennellä ottaneensa korkeamman moraalisen ja poliittisen aseman, vaikka he todellisuudessa ovat luopuneet kansalaisvastuustaan tyhjän odotuksen varassa, että heidän poliittiset vastustajansa pitäisivät sanansa. Mielisairauden hyvin yleinen määritelmä on yrittää tehdä samaa asiaa yhä uudelleen samalla odottaen erilaista lopputulosta, ja kuitenkin republikaanit väittävät, että juuri demokraatit ovat saaneet tartunnan tästä mielettömyydestä, mikä ilmenee heidän vihassaan Trumpia kohtaan.

Silti republikaanien mielettömyys tulee toistuvasti ilmi siinä, että he suostuvat kompromisseihin sillä oletuksella, että kompromissi kuuluu lainsäädäntöprosessin luonteeseen, vaikka heidän poliittiset kompromissinsa, joiden he väittävät perustuvan ”lainsäädäntöprosessin” periaatteeseen, tehdään sellaisen ryhmän kanssa, joka ei koskaan tee kompromisseja. Demokraatit antavat poliittisessa prosessissa periksi vain silloin, kun heitä vastaan ovat lukumääräiset voimasuhteet täysin pidättelevät heitä. He eivät ole koskaan esittäneet näyttöä siitä, että he todella pyrkisivät poliittisessa prosessissa yhteiseen keskitiehen. Republikaanien mielettömyys on heidän toistuvissa,

perusteettoman optimistisissa odotuksissaan muita kohtaan.

Ylivoimaisesti suurin osa niistä, jotka kannattavat Donald Trumpia, todistaa siitä, että Trumpin pahin ominaisuus on hänen halukkuutensa hyväksyä miehiä ohjelmansa tukijoiksi, vaikka käytettävissä oleva todistusaineisto osoittaa, että oli täysin Trumpin omahyväistä olettamusta tehdä tuo valinta. Olettamuksellisuus on luopuneen protestantismin profetallinen ominaispiirre. Saatana kiusasi Kristusta lainaamalla Raamattua, mutta tehdessään niin Saatana vääristi kyseisen kohdan perusteettomaksi ja epäraamatulliseksi koetukseksi.

Ja hän vei hänet Jerusalemiin ja asetti hänet pyhäkön harjalle ja sanoi hänelle: Jos sinä olet Jumalan Poika, heittäydy tästä alas; sillä kirjoitettu on: Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta, varjellaakseen sinua, ja: He kantavat sinua käsillään, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi. Ja Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: Sanottu on: Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi. Luuk. 4:9–12.

Pian voimaan tulevan sunnuntain yhteydessä juuri Yhdysvaltain protestantit ottavat raamatullisen määräyksen lakata työstä sapattipäivänä ja vääntävät käskyn palvoa Jumalaa seitsemännen päivän sapattina seipitettyyn käskyyn, jonka mukaan ihmisten muka olisi palvottava pakanuuden auringonpäivänä. He vääntävät raamatunkohdan perusteettomaksi ja epäraamatulliseksi koetukseksi.

Jatkamme tätä tutkistelua seuraavassa artikkelissa.

”Näin, että kaksisarvisella pedolla oli lohikäärmeen suu ja että sen voima oli sen päässä ja että asetus lähtisi sen suusta. Sitten näin porttojen äidin; että äiti eivät olleet tyttäret, vaan heistä erillinen ja niistä selvästi erotettu. Sillä on ollut päivänsä, ja se on mennyt ohi, ja sen tyttäret, protestanttiset lahkot, olivat seuraavat, jotka astuivat näyttämölle ja toteuttivat samaa mieltä, joka äidillä oli, kun se vainosi pyhiä. Näin, että samalla kun äiti on ollut vallassaan vähenemässä, tyttäret olivat kasvamassa, ja pian ne tulevat käyttämään sitä valtaa, jota äiti kerran käytti.”

”Näin, että nimikristillinen kirkko ja nimelliset adventistit Juudaksen tavoin kavaltaisivat meidät katolisille saadakseen heidän vaikutusvaltansa noustakseen totuutta vastaan. Pyhät tulevat silloin olemaan huomaamaton kansa, jota katolilaiset tuntevat vain vähän; mutta kirkot ja nimelliset adventistit, jotka tuntevat uskomme ja tapamme (sillä he vihasivat meitä sapatin tähden, koska eivät voineet sitä kumota), kavaltaisivat pyhät ja ilmiantaisivat heidät katolisille sellaisina, jotka halveksivat kansan säädöksiä; toisin sanoen, että he pitävät sapatin ja jättävät sunnuntain huomioon ottamatta.

”Sitten katolilaiset kehottavat protestantteja käymään eteenpäin ja antamaan asetuksen, että kaikki, jotka eivät vietä viikon ensimmäistä päivää seitsemännen päivän sijasta, surmataan. Ja katolilaiset, joiden lukumäärä on suuri, asettuvat protestanttien rinnalle. Katolilaiset antavat voimansa pedon kuvalle. Ja protestantit toimivat niin kuin heidän äitinsä toimi ennen heitä pyhien hävittämiseksi. Mutta ennen kuin heidän asetuksensa ehtii tuottaa tai kantaa hedelmää, pyhät vapautetaan Jumalan äänen kautta.” Spalding and Magan, 1, 2.